

NEJVĚTŠÍ FINANČNÍ DARY PŘIJATÉ od 15. 10. 2007 do 15. 4. 2008

NADAČNÍ FOND J&T (4 450 000 Kč), BLÁHA s.r.o. (300 000 Kč), DIPLOMATIC LADIES (250 000 Kč), PRICEWATERHAUS COOPERS Česká republika s.r.o. (214 710 Kč), CIDESA a.s. (200 000 Kč), MAJOR OAK CZ s.r.o. (191 400 Kč), NECKERMANN s.r.o. (150 000 Kč), WAVIN EKOPLASTIK s.r.o. (150 000 Kč), MARY KAY (CZ) s.r.o. (140 030 Kč), VALBEK s.r.o. (120 000 Kč), ČESKÁ SPOŘITELNA a.s. (104 584 Kč), BON ART PRODUCTION s.r.o. (100 000 Kč), CS DEVELOPMENT s.r.o. (100 000 Kč), JEP (100 000 Kč), paní Zdenka KOČOVÁ (100 000 Kč), KASTO TÁBOR s.r.o. (100 000 Kč), pan Ing. Michal KORECKÝ, Ph.D. (100 000 Kč), LAW CZ s.r.o. (100 000 Kč), MICRONIX s.r.o. (100 000 Kč), NERAAGRO s.r.o. (100 000 Kč), STP NET s.r.o. (100 000 Kč), STRINGDATA s.r.o. (100 000 Kč), STŘEDOČESKÁ PLYNÁRENSKÁ s.r.o. (100 000 Kč), TOCHÁČEK s.r.o. (100 000 Kč), VČP NET s.r.o. (100 000 Kč), KLIKA & DVOŘÁK s.r.o. (81 000 Kč), FB TRADING s.r.o. (75 000 Kč), SKF Ložiska a.s. (75 000 Kč), pan Martin KRŽIŽ (70 000 Kč), ZEPTER INTERNATIONAL (70 000 Kč), AMDEN s.r.o. – HEWLETT-PACKARD (68 240 Kč), CZECH AUSTRALIAN NEW ZEALAND ASSOCIATION (60 500 Kč), Nadační Fond ROTARY (60 156 Kč), pan Peter LEVIUS (60 000 Kč), pan Martin ŠUBRT (60 000 Kč), KARNED TOOLS s.r.o. (50 500 Kč), paní Jiřina BELCREDI (50 000 Kč), FITAZ s.r.o. (50 000 Kč), LEVIOR s.r.o. (50 000 Kč), LOMAX & Co s.r.o. (50 000 Kč), M+H, MÍČA a HARAŠTA s.r.o. (50 000 Kč), pan Miloš PROCHÁZKA (50 000 Kč), RAMICO s.r.o. (50 000 Kč), RAVIKON a.s. (50 000 Kč), SIM JAK s.r.o. (50 000 Kč), SYNETT s.r.o. (50 000 Kč), pan Ing. Petr ŠEBESTÍK (50 000 Kč), ZIMBO CZECHIA s.r.o. (50 000 Kč), GREAME / JENNY MAHER (47 500 Kč), pan Petr JEŽEK (41 500 Kč), BREX s.r.o. (40 000 Kč), J+J FACILITY CZ s.r.o. (40 000 Kč), pan Bc. Jiří LÁTAL (40 000 Kč), paní E. RÝSKOVÁ (40 000 Kč), pan Zbyněk VOTOČEK (40 000 Kč), INTERNAL BALANCE (35 000 Kč), ANNA/NICK BUTTERS (31 000 Kč), INTERDEAN s.r.o. (31 000 Kč), pan Michael VINCINEC (31 000 Kč), po 30 000 Kč darovali ADJUST ART s.r.o., ALSTOM POWER s.r.o., DESMO a.s., paní Alena DUNOVSKÁ, EDEN PROSPERITY s.r.o., pan Jaroslav FLEGR, FRONT s.r.o., FORWEST a.s., pan Ing. Eduard HAKR, HVB Factoring s.r.o., INTEGRA LIBEREC a.s., INVESTIČNÍ KLUB a.s., pan Vladimír KADLEC, KONZULTA BRNO a.s., KOVOTEX výr. družstvo, pan Jan KUBICA, pan Pavel LAKATOŠ, paní M. MADRYOVÁ, MATECH s.r.o., paní Martina NOVOTNÁ, pan Daniel NOVOTNÝ, pan Jaroslav a paní Eva OTEHSLEGROVI, PAKRA ZF – SERVIS s.r.o., pan Ing. Václav PÁTEK, pan Ivan PECH, PENZIJNÍ FOND Komerční banky a.s., PNEU SPÁLENSKÝ s.r.o., PRAGOMETAL s.r.o., PROFIKRAFT TRADING s.r.o., David Gotthald - PROFINANCE SERVICE s.r.o., RRC-CZ s.r.o., pan Mgr. Jaromír ŘEHOŘ, S:LUKAS s.r.o., SAM SILNICE A MOSTY, paní Helena SHANELCOVÁ, TECHNICA s.r.o., TNS AISA s.r.o., UNICREDIT FACTORING s.r.o., VILIKUS s.r.o., paní Věra VLACHOVÁ, pan Miroslav VLADARČÍK – ŘESL, pan Zbyněk RAIDA (28 500 Kč), pan Ivan ŠINDELÁŘ (27 777 Kč), ACI-AUTO COMPONENTS (25 000 Kč), RAMICO s.r.o. (25 000 Kč), RAVIKON a.s. (25 000 Kč), CLEOPATRA MUSICAL s.r.o. (25 000 Kč), FORNAXA-TĚSNĚNÍ s.r.o. (25 000 Kč), pan Jiří KAMLACH (25 000 Kč), LANOS s.r.o. (25 000 Kč), MAXDORF s.r.o. (25 000 Kč), pan Jaroslav MATUŠŮ (25 000 Kč), pan Jaroslav RŮŽIČKA (25 000 Kč), paní E. RYSOVÁ (25 000 Kč), pan Ing. Tomáš VLASÁK (25 000 Kč), ROTARY CLUB TÁBOR (24 395 Kč), pan Ing. Pavel ZÍDEK (23 200 Kč), manželé Věra a Petr VRÁTŮVI (22 650 Kč), LUX CZ s.r.o. (21 960 Kč), JELTA PLUS s.r.o. (21 000 Kč), po 20 000 Kč věnovali ABE.TEC s.r.o., ACR auto a.s., ACONTE s.r.o., ALPIS SPECIAL s.r.o., BOII CONSULTING s.r.o., BC LOGISTICS s.r.o., pan Jiří BULKA, CLIMFIL BRNO s.r.o., DAŇOVÉ a FINANČNÍ PORADENSTVÍ s.r.o., DET NORSE VERITAS, FLUIDTECHNIK BOHEMIA, pan Ing. Miloslav HADRAVA, pan Ing. Jiří HANZAL, paní Blanka HEJLOVÁ, HENRY GROUP s.r.o., pan Ing. Jan HROZEK, pan Vladimír JOHANES, pan Marian KLABNIK, pan Igor KONEČNÝ, KULHANEK – DINO-SERVIS, K/S s.r.o., MAPES s.r.o., pan MUDr. Ivo MAREŠ, MARKETIS s.r.o., paní Ludmila MARVANOVÁ, paní Zdenka MASOPUSTOVÁ, paní Marta MILOTOVÁ, MIREAS s.r.o., MEDATRON s.r.o., pan MUDr. Jasořat MOLNAR, PILANA TOOLS Wood Saws s.r.o., pan Mgr. S. POLÁČEK, PODLAHY LIŠKA s.r.o., PROJAS s.r.o., PROVIDENT FINANCIAL s.r.o., pan Ing. Josef PRŮCHA, PSB-LBC s.r.o., pan RNDr. Ladislav PUCEK, ROUS SURGICAL s.r.o., pan Jindřich SACHL, SELECTA PACOV a.s., SERVIEW s.r.o., pan Petr STROMECKÝ, paní Helena SVÁTKOVÁ, paní Miroslava ŠIMÁČKOVÁ, paní Radoslava ŠKALOUDOVÁ, paní Ing. Irena ŠTEPÁNKOVÁ, pan Miloslav ŠVÁB, pan Ing. Václav TOMEK, pan JUDr. Milan USNUL, pan Josef VALDHANS, pan Jaromír VAŠEK, VIROM rest. s.r.o., pan Jaroslav VOPELKA, VÝSTAVIŠTĚ České Budějovice a.s., YATE s.r.o., ISOLIT BRAVO s.r.o. (19 418 Kč), pan Ing. Ludvík ROTTNER (19 200 Kč), pan Ing. Michal GAZDO (19 000 Kč), LDT Svatošovské skály – II. běh (19 000 Kč), pan PaeDr. Jiří ŠÁDEK (18 000 Kč), pan Martin MALÁŘ (17 620 Kč), KATALINES EUROPE s.r.o. (17 523 Kč), pan Ing. Jan LORENC (17 500 Kč), PYROEX s.r.o. (17 000 Kč), STOPRO s.r.o. (17 000 Kč), SDR.POM.CHRON.NEM.D. (16 500 Kč), pan Ing. Oldřich MICHERA, Csc. – MICOL (16 000 Kč), pan Pavel SNIEGON (15 700 Kč), BAUERMEDIA v.o.s. (15 500 Kč), VŠ FINANČNÍ – sbírka (15 232 Kč) a po 15 000 Kč věnovali AES BOHEMIA s.r.o., ANDERSON WILLINGER, pan Vlastimil AUGUSTA, AXEL SPRINGER PRAHA, AXIM s.r.o., pan Roman Filip CINK, pan Ing. Miroslav ČERVENKA, ČESKOMORAVSKÝ CEMENT a.s., pan Vratislav DANDA, DELTA ARMY s.r.o., EKOCHEP s.r.o., ENERGOASIMEX s.r.o., EXIMEX s.r.o., GEORADIS s.r.o., GEOTAN s.r.o., pan Jaroslav HALAČ, paní Ivana HORÁKOVÁ, HOT JAZZ s.r.o., HSI s.r.o., pan Mgr. František HRUDKA, IMUNO-ALERGO s.r.o., INVEL-ELEKTRO s.r.o., paní Ing. Jana KEJVALOVÁ, KLAS – BOHEMIA a.s., KLASTER s.r.o., pan Ing. Luděk KLAZAR, pan Pavel KOSTERA, LUČINA – STUDÁNKA s.r.o., paní Markéta LUKEŠOVÁ, pan Ing. Jaroslav NAVRÁTIL, paní Václava NOVÁČKOVÁ, pan Václav NOVÁK, PROFI PRESS s.r.o., paní Miroslava PROCHÁZKOVÁ, pan Vítězslav PUZEJ, R.A.TITI s.r.o., SIDUS a.s., pan Josef SLAVÍK, pan Ing. Karel SUKUP, CSc., TAB průmyslo-

vá a zabezpečovací s.r.o., pan Ing. Luboš TOMÁŠEK, paní Anna TŘEŠTÍKOVÁ, TS s.r.o., pan Ing. Pavel TÝC, UBM-Bohemia s.r.o., pan Ing. Ondřej VITHA, ZAMĚSTNANCI RL, paní Mgr. Renata ZBRANKOVÁ, paní Markéta ZEITHAMLOVÁ a pan Josef ZIKA

DĚKUJEME!

NEJVĚTŠÍ VĚCNÉ DARY

SONY BMG MUSIC ENTERTAINMENT (CZ) s.r.o. (475 200 Kč – CD), EFES s.r.o. (326 097 Kč – ovoce a zelenina), pan Vladimír KOZOHORSKÝ (296 785 Kč – hračky, elektronika, sportovní vybavení), ČESKÁ FEDERACE POTRAVINOVÝCH BANK (260 000 Kč – potraviny), BAUMAX ČR s.r.o. (255 000 Kč – barvy a laky), NEW YORKER s.r.o. (252 799 Kč – oblečení), ČEDOK a.s. (185 320 Kč – pobyt dělí z Klokánku u moře), PIETRO FILIPI (170 611 Kč – oblečení), TOP MORAVIA Q (138 100 Kč – společenské zboží), VEBA a.s. (134 740 Kč – textil), MICRONIX s.r.o. (119 940,48 Kč – elektronika), paní Monika ZRALÁ – nakl. AKIM (85 000 Kč – puzzle, omalovánky) DAIMLERCHRYSLER AUTOMOTIVE BOHEMIA s.r.o. (82 296 Kč – lyže, kolo, trička), APM Global Logistics Czech Republic s.r.o. (80 000 Kč – bytové doplňky, vánoční dárky), HITRA s.r.o. (64 000 Kč – ratanový nábytek), BETA TRADE s.r.o. (58 000 Kč – židle, čalounění), pan Pavel FRYŠ (57 140 Kč – elektrospotřebiče), paní Tereza ILLÍKOVÁ (57 000 Kč – sešity), ASKO a.s. (50 000 Kč – výrobky), ŠAMPION a.s. (49 915 Kč – zimní bundy), pan Ing. Pavel DUŠEK (40 600 Kč – brašny), KOZEL s.r.o. (40 000 Kč – hračky, elektronika), REMA systém a.s. (40 000 Kč – PC a tiskárny), ANEKTA s.r.o. (38 000 Kč – čepice, kabelky), JASA – Jaroslava a Jan STEJSKALOVÍ (34 304 Kč – záclonovina), WOODFACE s.r.o. (34 293 Kč – vestavěná skříň), VABBI FAKTORY OUTLET – SEMAX CZ s.r.o. (33 876 Kč – oblečení), CONCEPT kuchyňské studio (33 526 Kč – 3 kuchyňské linky), GLOMEX s.r.o. (31 624,50 Kč – čokoláda), FAY-DEE.CZ a.s. (30 000 Kč – CD), paní Lenka MICHALJANIČOVÁ (29 880 Kč – zboží), KLINMAM CZECH s.r.o. (26 405 Kč – matrace, povlečení), PALACE CINEMAS CZECH s.r.o. (25 350 Kč – vstupenky), CROCODILLE ČR s.r.o. (25 141 Kč – bagety), pan Jiří ROSENKRANZ (25 000 Kč – kuchyňská linka), paní Mgr. Dagmar SUCHÁNKOVÁ (24 846 Kč – vitamíny, krémy), MARY KAY CZ s.r.o. (24 830 Kč – kosmetika), OSRAM s.r.o. (23 760 Kč – svítidla), FAGOR ELEKTRO s.r.o. (21 910 Kč – vysavače), paní Eva RŮTOVÁ (21 000 Kč – litografie a kresby), KIKA NÁBYTEK s.r.o. (20 601 Kč – nábytek), BERNDORF BÄDERBAU s.r.o. (20 000 Kč – dárky), Martin HRDÝ (20 000 Kč – návrh a tisk propagačních materiálů), STUDENT AGENCY s.r.o. (20 000 Kč – autobusová doprava), SOPIGNER s.r.o. (19 999 Kč – vitamíny), RVP Elektrotest s.r.o. (16 868 Kč – revize elektrospotřebičů), Vladimír HORÁK (16 500 Kč – dětské oblečení), CLEVERLANCE ENTERPRISE SOLUTIONS a.s. (16 000 Kč – počítače), Obec KAMENICE (15 500 Kč – odvoz odpadu), ART – REPROFAX s.r.o. (15 000 Kč – kopírka), paní Ing. Hana VORLOVÁ (15 000 Kč – sešity), HONDA BARTYZAL (zapůjčení vozidel Honda CVR a Mazda 2 a bezplatný servis), Vojenský umělecký soubor ONDRÁŠ (charitativní koncert v Brně), manželé VOPELKOVÍ (dar vozidla Peugeot 306), A-B help s.r.o. (zajištění sociálního automobilu Ford Transit kombi MWB), OVB Allfinanz, a. s. (tři bezúročné půjčky v celkové výši 10 000 000 Kč), H-MEDIA, s.r.o. (reklamní plochy), SYSARD, s.r.o. (reklamní plochy)

DĚKUJEME!

KLOKÁNKOVI DO KAPSIČKY

Děkujeme všem dárcům, lékárnám, společnostem Alliance Healthcare s.r.o. a České lékárnické komoře za dlouhodobou podporu sbírky Klokánkovi do kapsičky. Za období od zahájení této akce bylo z pokladniček v lékárnách vybráno již pět a půl milionů korun! Pět a čtvrt milionů korun bylo použito na rekonstrukci Klokánku v Kroměříži. Nyní jsou příspěvky z lékáren určeny na rekonstrukci a vznik dalšího Klokánku v Chomutově

DĚKUJEME!

DOTACE A NADAČNÍ PŘÍSPĚVKY

MPSV (10 895 000 Kč), Nadace TEREZY MAXOVÉ (508 068 Kč), Město PLZEŇ (300 000 Kč), PARDUBICKÝ kraj (97 000 Kč), Město KROMĚŘIŽ (80 000 Kč), Nadace NAŠE DÍTĚ (40 000 Kč), Město BRUNTÁL (30 000 Kč), Město LOUNY (20 000 Kč), Město ÚJEZD u Brna (15 000 Kč), ADRA, o. s. (13 975 Kč), Město BEROUN (12 000 Kč), BRNO – LIŠEN (10 000 Kč), Úřad městské části PRAHA – ŠTĚRBOHOLY (10 000 Kč), Obec RAPOTÍN (10 000 Kč), Město ZLÍN (10 000 Kč)

DĚKUJEME!

Vážení a milí přátelé, co nejsrdečněji Vás pozdravujeme a mnohokrát Vám děkujeme za Vaši podporu, bez níž bychom nemohli pomáhat dětem, které to potřebují. S osudy některých z nich a také se stručnou zprávou o činnosti FOD za rok 2007 i s největšími problémy v ochraně dětí Vás chceme seznámit prostřednictvím tohoto zpravodaje. Také Vás chceme potěšit zprávou, že čistý výtěžek posledního (vánočního) kola naší celonárodní sbírky dosáhl dvaceti milionů korun! Vážení a milí přátelé, za Vaši přízeň a podporu Vám moc a moc děkujeme a těšíme se, že díky tomu budeme schopni pomáhat ohroženým dětem i v budoucnu.

Michalce chybí zdraví, ale lásky má dost!

Dvouletou Michalku jsme přijali do Klokánku na základě předběžného opatření v září 2006. Její příběh možná znáte z televize. Dopoledne 25. 8. 2006 zasahovala městská policie na základě oznámení sousedů v bytě, kde zoufale plakalo opuštěné batole, vyděšené a delší dobu nepřebralé. Holčička byla převezena do nemocnice a po pěti dnech předána do Klokánku.

Michalka již u své nové mámy

Matku se toho dne podařilo zastihnout na telefonu až po několika hodinách. Uvedla, že byla přes noc u své kamarádky a zaspala. Spoléhala se na svého přítele, ten ale v šest hodin ráno odešel do práce a dítě tam nechal samotné. Holčička přitom potřebuje pravidelné podávání léků. Původní zprávy hovořily dokonce o tom, že dítě bylo doma opuštěné dva dny. To se ale dalším šetřením nepotvrdilo. Matka později u soudu uvedla, že

se o dceru nemůže starat, protože bydlí na ubytovně nebo přespává u kamarádů. Zprvu dcerku několikrát do měsíce navštěvovala, později ale její návštěvy ustaly. Kontakt s ní nebylo možné navázat, byla neznámého pobytu. Ani otec neměl podmínky pro výchovu dítěte. Holčičku si proto chtěla vzít babička, ale s ohledem na svůj věk (64 let) si to nakonec rozmyslela. Michalka se od počátku projevovala jako těžce handicapovaná a opožděné dítě, postupně ale začala dělat zřetelné pokroky. Obávali jsme se, že náhradní rodinu pro tak postižené dítě jen těžko najdeme. Naštěstí pro Michalku si ji od počátku zamilovala její „klokani“ teta. Když zjistila, že ani babička si Mišu vzít nemůže, požádala soud o svěření holčičky do své péče. Babička i otec to uvítali, domluvili se na vzájemném kontaktu a soud návrhu vyhověl. Klokánek sice přišel o vynikající tetu, ale Michalka získala tu nejlepší mámu, a to je důležitější. Když jsme se Michalčinu nové maminky zeptali, jestli můžeme uveřejnit jejich příběh a zdravotní stav holčičky, poslala nám spoustu krásných fotografií a dopis plný lásky, ze kterého vyjímáme:

„...Popravdě řečeno, nejsem zrovna příznivcem mediálního zviditelňování. Na druhé straně je mi jasné, že čím větší informovanost, tím spíše se najdou lidé, kteří pomohou i dětem jako je moje Miša. O tom, že má smysl o takové děti se postarat, mě Miša dennodenně přesvědčuje. Michalka trpí málo známou vrozenou a bohužel nevyléčitelnou nemocí zvanou tuberózní skleróza. Napadenou má kůži, srdíčko, ledviny, oči a především mozek. V Mišiny mozku se vyskytují shluky odumřelých buněk (u Miši je těchto buněk

mnoho). Některé z nich způsobují epileptické záchvaty, takže Miša bude celý život nucena pít kvanta prášků proti epilepsii. Odumřelé mozkové buňky způsobují zpožděný psychomotorický vývoj na úrovni středně těžké mentální retardace. Teď ve čtyřech letech je Michalka na úrovni jednoho až druhého roku, samozřejmě jak v čem. Největší problém je v oblasti řeči. Michalka umí zatím říct asi deset jednoduchých slov. Každé nové je pro nás událostí. I když má navíc ještě zborcenou nožní klenbu a problémy s chozením a běháním, je velice pohyblivá. Ze všeho nejvíc miluje Miša hudbu a tanec. Jen uslyší náznak melodie, někdy si ji i snad sama přimyslí, už se vlní v rytmu, třeská rukama, mává do rytmu, zpívá lalala. K tanci se snaží přimět i okolí.

Ač má Miša kvantum hendikepů, je to velice živé dítě s jiskrou v oku. Tu jsem jí v očích viděla od samého začátku, když jsem ji v Klokánku poprvé uviděla. Myslím si, a nejsem sama, že jí dřív chyběly podněty k rychlejšímu vývoji. Miša je na všechno zvědavá, nic jí nemůže ujít, všechno si chce zkusit – jen jak se po mně opíjí doma. Oproti mě domácí práce – mytí nádobí, koště, vysavač, žehlička přímo zbožňuje. Kolikrát jsem až překvapená, co všechno okouká a vzápětí zkouší. Sice někdy dochází až k destrukcím, nádobí valem ubývá – ale to není důležité, důležitá je Mišina snaha. V bazénu rádi jak malý vodníček, miluje trampolínu při cvičení v Sokole, s láskou poplácává konika, na němž se učí jezdit. A hlavně miluje všechny lidi okolo sebe. Je to prostě moje sluníčko.

Zdraví Jana Frühaufová + Michalka

Niki měl štěstí

Tříletý Nikolas byl do Klokánku umístěn 20. prosince 2006 na základě předběžného opatření. V odůvodnění soudního rozhodnutí se uvádí, že matka chtěla dát syna k adopci, později si to ale rozmyslela. Rozhodla se syna si ponechat, nikdy se o něj ale rádně nestarala a vždy ho dávala k někomu hlídat. Dne 13. 12. 2006 opustila svého syna úplně, odjela z Prahy a zanechala ho u své známé, u které se nezletilý nacházel až do doby umístění. Vzhledem k nedostatečné péči se nezletilý vývojově opožďuje, zanedbávána byla i zdravotní péče.

Matka syna v Klokánku poprvé navštívila 27. 12. 2006 a potom 8. 1. 2007 – naposledy. O chlapce se často telefonicky zajímala babička ze strany matky. S ohledem na svůj věk se ale o něj postarat nemohla. Přesto se na Nikiho brzy usmálo velké štěstí. O jeho umístění do Klokánku se dozvěděla rodina, která se s ním seznámila u své známé, již ho matka svěřovala na hlídání. Hned se rozhodli, že chlapci nahradí domov, protože jim velmi přirostl k srdci. Podali si tedy návrh k soudu na pěstounskou péči a soud jim již v březnu 2007 vyhověl. Babičku jsme o tomto rychlém

vývoji písemně informovali a sdělili jí, že rodina je ochotná být s ní ve spojení, aby věděla, že Nikoláskovi je u nich dobře. Vzápětí nám od ní přišla tato esemeska: „Zdravím Vás a z celého srdce Vám děkuji za vnučka Nikiho. Vážím si lidí, jako jste Vy. Po dopise se nemůžu zastavit. Jen pláču lítostí a zároveň štěstím, že ho mají hodný lidé. Děkuju.“ A šťastní Nikoláskovi rodiče, manželé Veselých, nám po roce napsali: „Díky Vám a Vašemu Klokánku se nám splnil dlouholetý sen – být zase rodiči, i když máme dvě nádherné a dnes již dospělé děti. Od přítelkyně jsme se dověděli o Nikoláskovi a byli jsme hned při první návštěvě překvapení rodinným prostředím a příjemným přístupem zaměstnanců Klokánku v Hostivici. Nikolas je úžasný a výjimečné dítě, velmi brzy se adaptoval do naší rodiny i celého širšího příbuzenstva. Udělal velké pokroky jak v řeči, tak i po motorické stránce, a hlavně citově. Zpočátku to byl bázlivý klučáček, který se od nás nechťel vzdálit ani na několik metrů, bál se jezdit autem a byl vystrašený z každé nové tváře. Po velmi krátkém čase se stal miláčkem všech lidí v našem okolí. Překvapilo nás, jak často a velmi pěkně

Niki ještě v Klokánku

vzpomíná na čas strávený v Klokánku. Vloni jsme na jeho žádost jeli navštívit tetu v Hostivici a Niky odpočítával dny, kdy se s nimi uvidí. Na všechny si pamatoval a ptal se i na kamarády. I dnes, kdy je u nás Niky již 13 měsíců, stále vzpomíná. Stačí, když vidí třeba hračku na letáku nebo uvidí pohádku v televizi a hned volá: „To jsme měli v Klokánku.“

Násilníci mají v ČR zelenou!

Na konferenci pořádané před několika lety Nadací Naše dítě ve Sněmovně k dětským linkám bezpečí uvedl britský expert, že v jejich zemi soudy až v 60 procentech případů zakazují rodičům kontakt s dětmi, když dospějí k závěru, že se rodič dopouští domácího násilí. Ne tak v České republice. Tady se musí vyděšené a traumatizované děti stýkat se svými násilnými rodiči alespoň na tzv. neutrální půdě. A běda, když se vzpouzejí! V takovém případě jim hrozí umístění do léčebny nebo rovnou změna výchovy, nehledě již na pokuty ukládané „nehodnému“ rodiči, který nedokáže dítě podničit k lásce a účtů k takovému násilníkovi. Nedávno soudce Sládek z Obvodního soudu pro Prahu 8, proslulý tím, že poslal jedenáctiletou Terezu na prázdniny do Olivovy léčebny, udělil „nezdárné“ matce, která nedokáže svému pubertálnímu potomkovi vymýt mozek, pokutu přesahující dvě stě tisíc korun. V jiném případě jiný pražský soud (OS Praha 4) zamítl návrh matky na zákaz styku a trval na asistovaných stycích pětileté holčičky s otcem přesto, že proti němu byla podána obžaloba pro týrání svěřené osoby (starší nevlastní dcery) a člena domácnosti (matky dítěte), podle znaleckého posudku trpí polymorfni psychopatií a sexuální deviací ve smyslu sadismu a patologické agresivity, přičemž znalci navrhli ústavní léčbu, krátce předtím za pomoci cizích osob dítě matce sebral a to mu muselo být odebráno za pomoci policie, při asistovaných stycích na FOD vyvolával konflikty s matkou i našimi pracovníky, holčička byla pokaždé ve velkém stresu, křičela a plakala již na schodišti, kde otec slovně napadal matku. Asistované styky jsme proto jednostranně ukončili, neboť dítě těžce traumatizovalo a na naše předchozí návrhy na zrušení styků soud nereagoval. Na to už soud reagoval. Na návrh otce styky zdvojnásobil (dvakrát týdně) a přesunul je na jiné pracoviště.

Anonymní oznámení

V polovině února 2008 přijala naše olomoucká pobočka anonymní telefonické oznámení, že ve Šternberku se pohybuje žena se dvěma malými dětmi, která se podle ní nechová normálně. Děti jsou prý velmi ubohé, vyhublé, matka je s nimi dlouhou dobu na mrazu, nepouští je ani na krok od sebe, někdy žebře. Její adresu ale neznala. Tamní orgán sociálně-právní ochrany (OSPOD) neměl žádnou takovou rodinu v evidenci. Ve spolupráci s naší prostějovskou pobočkou se podařilo zjistit, že se jedná o matku, která má trvalé bydliště v Prostějově, ale když zjistila, že se o ni a její děti zajímá OSPOD, náhle se odstěhovala a nikdo nevěděl kam. V průběhu několika dnů se nám podařilo zjistit, že matka bydlí v malé obci tři kilometry vzdálené od Šternberka, v trvale zatměném bytě, kde celý den svítí, děti vůbec nepouští ven a nedovoluje jim s nikým hovořit, bojí se, že by je někdo zneužil. Sedmiletého Honzika vodí denně pěšky do Šternberka do školy a i s mladším čtyřletým Pepičkem na něj celé vyučování venku i v mrazech čeká a pak se zase všichni vracejí bez oběda tři kilometry zpět do temného bytu. Škola uvedla, že matka tvrdila, že Honzík obědvá doma, do školy dostával jeden jogurt na tři dny, prý si směl vzít jen tři lžičky denně. Sociální pracovnice FOD matku ihned navštívily a zjistily, že nepobírá žádné dávky a žije z toho, co jí kdo ze sousedů dá, nebo co vyžebře. I v bytě jí majitel nechává ze soucitu bydlet zdarma. Sousedé i majitel se shodli, že situace už je neúnosná, děti trpí hladu, zimou a sociální

izolací, s matkou není žádná rozumná řeč a je zřejmě duševně nemocná. Toto podezření pojaly i naše pracovnice. Matka odmítala jakoukoli pomoc, i při vyřizování dávek, uváděla, že všeho mají dostatek, odmítala i přivezené potraviny, školní pomůcky a hračky. Reagovala podezřívavě až panicky, stále opakovala, že všechno má, nic a nikoho nepotřebují. Protože bylo podezření, že by matka mohla opět s dětmi zmizet, příp. sobě i jim ublížit, zaslali jsme ihned zprávu MÚ Šternberk se žádostí o podání návrhu na umístění dětí do Klokánku tzv. rychlým předběžným opatřením a o psychiatrické vyšetření a léčbu matky. Návrhu OSPOD na rychlé předběžné opatření soud vyhověl a dne 21. 2. 2008 byly obě děti předány do Klokánku. Při příjmu byly špinavé, hladové a těžce podvyživené. Jejich kůže byla na některých místech tak znečištěná, že špínu bylo možné odstranit až po delším odmočení. U staršího chlapce vyslovil lékař podezření na rachitidu. Oba chlapci mají úzkostné projevy, trpí tzv. vlčím hladem. Starší Jan se stále ujišťuje, zda bude moci v Klokánku ještě zůstat a zda se ještě nemusí vrátit domů. Třetí den po příjmu matka děti navštívila, přivezl ji majitel nemovitosti, ve které matka bydlela. Matka se s dětmi téměř nepřivítala, ihned po příchodu žádala o předložení Honzíkovy školní aktovky a projevovala obavy, že věci v aktovce nebudou seřazeny v přesném pořadí. Opakovaně žádala, abychom děti myli jen minimálně, sprchování a koupání jim prý škodí. Stále opakovala, že má strach, že děti již byly v Klokánku pohlavně zneužity, odmítla předat kartičky pojišťovny a tvrdila, že si nepřeje, aby děti chodily k lékaři. Po celou dobu se matka chovala velmi úzkostně, byla plačtivá, chvílemi agresivní a celkově zmatená. Jak jsme se později dozvěděli, byla matka později umístěna na psychiatrii, když začala demolovat byt.

Proč Jindřiška k otci nechce?

Čtyřletá Jindřiška byla do Klokánku v Hostivicích umístěna v prosinci 2007 z nemocnice. Byla tu hospitalizována poté, co byla nalezena sama v bytě jen se svou několik dní mrtvou matkou. V nemocnici nás upozornili, že holčička o ní stále mluví a že si zřejmě chodila na mrtvou matku lehat. A opravdu. Po celou cestu autem do Klokánku Jindřiška stále opakovala „mám ráda maminku, maminka tady není, maminka doma spinká, chci jít spinkat na maminku“. Krátce po přijetí se o Jindřišku začal zajímat otec. Holčička však na něj reagovala odmítavě, pláčem, zdálo se, že z něj má strach. Proto mu byly umožněny návštěvy jen na bytě, aby byla co nejméně stresována. To se ale otci nelíbilo. Požádal soud o svěřené dcery do své péče nebo o překlad do jiného Klokánku. Současně se obrátil i na média. Na www.i.dnes.cz vyšel dne 10. 4. 2008 článek, v němž otec anonymně (jako sedmapadesátiletý pan Jindřich) uvádí, že se na podzim vrátil z dvouletého výkonu trestu za násilný čin, ale nikdo mu neřekl, že jeho bývalá žena zemřela a že dcera je v Klokánku. V článku je citován takto: „Nemám k nim důvěru. Přijde mi, že na dítě působí tak, aby ke mně nechtilo vůbec jít.“ Soudní znalec se obecně vyjádřil, že otec má šanci dceru do péče získat. V diskusi k článku bylo 14 příspěvků – na Klokánek velmi rozeznělých. Možná by nebyly tak černobílé, kdyby otec „nezapomněl“ uvést, že poslední trest se týkal způsobení těžké újmy na zdraví jeho družce a že před tím byl odsouzen na deset let odnětí svobody za způsobení zranění jiné své družce, na jehož následky zemřela. O smrti bývalé manželky se nedozvěděl proto, že se před ním schovávala z důvodu domácího násilí, které se podle její výpovědi u soudu týkalo i Jindřišky.

„Odvezeme si ho třeba násilím“

V září 2007 vybral magistrát hl. m. Prahy pěstounskou rodinu pro pětiletého Pavlíka z Klokánku v Láskově ulici. Jednalo se o staršího manžele z Moravy s již dvěma chlapci v pěstounské péči. První ani druhý kontakt však nedopadl dobře, což jsme předpokládali a manžele i sociální péči na to upozorňovali. Za Pájou v té době stále několikrát týdně docházeli rodiče, na které byl Pavlík silně fixován. Rodiče však byli dlouhodobě závislí na drogách, léčit se nehodlali, nepracovali a z bytu se pro neplacení nájmu museli vystěhovat. Pěstounská péče tedy byla i podle našeho přesvědčení pro Pavlíka jediné možné řešení. Žádali jsme o vytypování takové rodiny, která by kontakt s chlapcem navazovala postupně a ohleduplně, takové, ke které by Pavlík mohl získat důvěru a která by příp. byla ochotná tolerovat jeho kontakt s rodiči. Bohužel vytypování zájemci po dvou návštěvách, při kterých Pavlík před nimi utíkal, prohlásili, že to mají daleko a že si vyřídí čtrnáctidenní propustku k nim domů. Ve své zprávě adresované orgánu sociálně-právní ochrany jsme mj. uvedli: *„Násilné a rychlé předání Pavlíka do pěstounské péče by pro něj mohlo znamenat nejen navrácení se do psychosomatických porúh (enuréza, okousávání nehtů atd.), ale také masivní stresovou reakci, která by mohla vyústit v dlouhodobé odmítání pěstounů, což by mohlo narušit jeho celkový psychologický vývoj (pravděpodobnost špatné adaptability v budoucnosti, problémů v chování, problémů se školními povinnostmi, depresi, naprosté ztráty důvěry atd.)“* Orgán sociálně-právní ochrany přesto propustku vystavil s tím, že oni i jejich psychologové jsou pro radikální řešení. Krátce po vystavení propustky pěstouni telefonují, že jsou již na cestě a že si Pavlíka odvezou za každou cenu, ať chce nebo nechce. Pavlík však při zmínce o tom, že přijede teta a strejda a že s nimi může odjet k nim na návštěvu, vrčí hlavou a zalézá pod stůl. Nakonec se nechal přesvědčit, že by odjel, kdyby s ním jela „klokani“ teta. Pěstounka hned po příjezdu prohlásila, že si Pavlíka odvezou třeba násilím, že ho naloží do auta, ať chce nebo nechce a že může brečet třeba celou cestu, oni s tím počtají. Uvedla, že jejich starší pěstounský syn s nimi také (ve věku šesti let) nechtil odejít z DD Znojmo. Tam mu sociální pracovnice řekla, že jít musí, protože to tak úřady rozhodly a že na jeho místo přijde jiné dítě, které to potřebuje. Kluk celou cestu řval a brečel u nich ještě půl roku, ale za tři čtvrtě roku si zvykl. Na to jsme paní upozornili, že žádné násilí nestrpíme. Pokud by chlapce odvezli násilím proti naší vůli, jednalo by se o únos, protože je nám svěřený rozsudkem, a my tedy rozhodujeme o propuštění mimo Klokánek. Manžele jsme hned informovali, že Pája by byl ochotný k nim jet na návštěvu spolu s „tetou“. Na to žádný z nich nereagoval a šli dovnitř za Pavlíkem. Jakmile je Pája uviděl, okamžitě zalezl pod stůl a jen vrčel hlavou. Po delším přemlouvání ze strany pěstounky vylezl, vzal si z ruky nabízenou hračku, ale po chvíli ji vrátil a znovu zalezl pod stůl. Pěstounka se tvářila kamenně, ani jednou se neusmála. Asi po hodině přemlouvání a dohadování (ve vedlejší místnosti), že násilím to nepůjde, paní na adresu manžela úsečně prohlásila „jedem“ a bez pozdravu odešli. Pracovnice magistrátu pro NRP nás obvinila z neprofesionality. Magistrátní psycholog navrhl přemístění Pavlíka do neutrálního prostředí dětského domova, protože u nás je moc spokojený. K tomu našťápní nedošlo. A přesto je už Pája v rodině. Po půlroce přišli další doporučení manželé, velmi milí a empaticí. Pavlíkovi se moc líbilo a po dvou návštěvách k nim odešel. Děsí nás ale představa, kolik dětí je vystaveno podobným „radikálním“ řešením...

56 dětí „nikoho“ je „někoho“

V roce 2007 získalo prostřednictvím FOD nové rodiče 47 dětí – 23 dívek a 24 chlapců ve stáří od 4 dnů do 16 let. Přímou z porodnic odešlo 15 novorozenců miminek. Nové rodiče jsme dále našli pro 1 tříměsíční a 1 čtyměsíční miminko, 8 batolat (čtyři roční, tři dvouletá a jedno tříleté), 6 předškoláčků ve věku od čtyř do pěti let (čtyři čtyřletí a dva pětiletí), 15 školáků ve věku od sedmi do čtrnácti let (dva sedmiletí, čtyři osmiletí, jeden devítiletý, dva desetiletí, dva jedenáctiletí, dva dvanáctiletí, jeden třináctiletý a jeden čtrnáctiletý) a pro jednu šestnáctiletou africkou dívku z Konga. Kromě romského (7 dětí) nebo poloromského (2 děti) původu a vyššího věku bránil dalším šesti dětem ve snadném nalezení náhradní rodiny jejich zdravotní stav (jedno dítě bylo onkologicky nemocné, jedno sluchově postižené, jedno s Downovým syndromem, jedno s alkoholovým syndromem a nevyvinutou hrtanovou zátkou, jedno s lomivostí kostí a jedno s Bely syndromem, což je závažně vrozené onemocnění močových cest). Obtížně hledají náhradní rodinu i víc než dva sourozenci. Proto nás velmi potěšilo, že v loňském roce se nám podařilo nalézt rodinu pro 3 skupiny tří sourozenců ve věku 1, 8, 8 let, 10, 12, 13 let a 5, 7 a 8 let.

V prvních čtyřech měsících letošního roku získalo prostřednictvím FOD nové rodiče zatím 9 dětí – 3 dívky a 6 chlapců ve stáří od 6 dnů do 17 let (jeden novorozenec, jedna dvouletá holčička, dva čtyřletí chlapci, jedna pětiletá dívka a jeden pětiletý chlapec, jedna čtrnáctiletá dívka a jeden šestnáctiletý a jeden sedmnáctiletý chlapec). Ve snadném nalezení náhradní rodiny jim kromě vyššího věku bránil romský a poloromský původ (3 děti) a u jednoho pětiletého chlapce i těžké zdravotní postižení – rozštěp páteře.

„Klokán“ statistika 2007

• V průběhu roku 2007 se v Klokánkách nacházelo celkem 624 dětí. Nově přijato bylo 396 dětí, odešlo 352 dětí.

• Kapacita Klokánků v r. 2007 činila 277 míst, průměrná obloženost byla 270 míst, tj. 98 %, průměrná doba pobytu činila 6 měsíců a 6 dnů.

• Z nově přijatých dětí bylo 84 (21 %) mladších tří let (z toho 22, tj. 5 % novorozenců), 61 dětí (15 %) bylo ve věku od tří do šesti let, 102 dětí (26 %) ve věku od šesti do deseti let, 95 dětí (24 %) ve věku od deseti do patnácti let a 55 dětí (14 %) bylo starších patnácti let.

• Pro podezření z týrání bylo přijato 39 dětí (10 %), pro podezření z pohlavního zneužívání 14 dětí (4 %), pro zanedbání péče 131 dětí (33 %), z důvodu hmotné nouze 86 dětí (22 %), z důvodu hospitalizace rodiče 63 dětí (16 %), pro výchovné problémy 85 dětí (21 %). Nejčastěji uváděným důvodem byly bytové důvody – 153 dětí (38 %). U většiny dětí bylo dáno více důvodů, proto výsledný součet přesahuje 100 %.

• Na základě soudního rozhodnutí bylo přijato 101 dětí (26 %), na žádost orgánu sociálně-právní ochrany 156 dětí (39 %) a na žádost rodičů bylo přijato 118 dětí (35 %). Na vlastní žádost bylo přijato 13 dětí (3 %), policií byly předány 3 děti.

• Zpět domů se vrátilo 164 dětí (48 %), do péče druhého rodiče přešlo 15 dětí (4 %), do azylového domu s rodičem odešlo 31 dětí (9 %), do náhradní rodinné péče odešlo 105 dětí (31 %), z toho péče příbuzných – 26 dětí (8 %) osvojení 21 dětí (6 %) a pěstounská péče 58 dětí (17 %), po dosažení zletilosti odešlo 5 dětí (1 %) a do ústavní výchovy bylo přemístěno 22 dětí (6 %).

Prohlášení rady FOD

Rada Fondu ohrožených dětí přijala na svém zasedání dne 29. března 2008 jednomyslně toto prohlášení:

Rada Fondu ohrožených dětí považuje za svou povinnost vyjádřit veřejně své hluboké znepokojení nad dlouhodobou neúnosnou situací v ochraně dětí a vyzvat příslušné ústřední orgány k urychlenému přijetí opatření k nápravě.

Česká republika patří k zemím s největším počtem týraných a utýraných dětí a na předním místě je i v počtu dětských sebevražd. Podle odborných odhadů je u nás týráno nejméně čtyřicet tisíc dětí a nejméně padesát dětí ročně v ČR zemře v důsledku týrání a špatné péče rodičů (v přepočtu na počet dětí je to 11x víc než ve Velké Británii). V průběhu posledních dvou let se u nás počet přímo zavražděných dětí zvýšil o 100 % (2005 – 10 dětí, 2007 – 20 dětí), kolem 30 dětí ročně spáchá u nás dokonanou sebevraždu. Tuto tragickou situaci vyvolávají zejména tyto systémové nedostatky:

• V opatrovnických věcech neexistuje možnost dovolání, proto neexistuje ani jednotná judikatura nejvyššího soudu; u krajských soudů neexistují specializované odvolací opatrovnické senáty, takže o osudech dětí u nás rozhodují s konečnou platností soudci, kteří nemají v oblasti ochrany dětí hlubší poznatky a zkušenosti. Specializované opatrovnické senáty

u okresních soudů a školení opatrovnických soudců tedy v případě odvolání postrádají smysl. Rizikové faktory se podceňují, takže návrat do rodiny některé děti nepřezijí. Tato situace nemá v zemích EU obdoby.

• Postih trestné činnosti na dětech je u nás ve srovnání s ostatními zeměmi nepřiměřeně mírný až směšný. I za mimořádně závažnou trestnou činnost jsou ukládány tresty převážně podmínené a při dolní hranici trestní sazby. Takové tresty nemohou splnit svůj účel, tj. odradit pachatele včetně potenciálních pachatelů od páčání této trestné činnosti.

• Zatímco ve Velké Británii hrozí našemu občanovi za opakované znásilnění dospělých žen doživotí, u nás za znásilňování a zneužívání dětí hrozí v 85 % případů podmínka, polovina pachatelů je zproštěna z obžaloby a za brutální týrání a doživotní zmrazení dvou kojenců je uložen trest 4,5 roku odnětí svobody (plzeňský soud – obv. Koko), dle soudkyně údajně při homí hranici trestní sazby (!). Přitom neexistuje možnost přezkoumat a zpřísnit trest stížitostí pro porušení zákona.

Obracíme se proto mj. na ministra spravedlnosti se žádostí o ustanovení specializovaných odvolacích opatrovnických senátů a na Nejvyšší státní zastupitelství se žádostí o přezkoumání správnosti právního posouzení zmíněného trestného činu; Orgány sociálně-právní ochrany dětí nejsou řízeny vertikálně, nýbrž horizontálně jednotlivými obcemi, proto nelze zajistit jednotnou a kvalitní ochranu dětí v praxi.

TRESTNÍ STATISTIKA ZA ROK 2006

- Za trestný čin týrání svěřené osoby (§ 215 tr. z.) bylo odsouzeno 93 osob, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody jen 21 osob (23 %), k trestu nad pět let jen jediný pachatel.
- Pro trestný čin pohlavního zneužívání (§ 242 tr. z.) bylo obžalováno 640 osob, odsouzeno pouze 324 osob (50,6 %), k nepodmíněnému trestu odnětí svobody jen 48 osob (15 % z odsouzených). Trest na pět a více let byl uložen jen 6 pachatelům. 107 osob bylo zproštěno, u 209 osob bylo stíhání zastaveno nebo postoupeno jako přestupek.
- Za trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže (§ 217 tr. z.) bylo odsouzeno 444 osob, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody jen 15 osob (3 %).
- Za trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 213 tr. z.) odsouzeno 7 120 osob, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody jen 998 (14 %).

VÝDAJE FOD NA JEDNOTLIVÉ SMĚRY ČINNOSTI V ROCE 2007

projekt Klokánek (z toho investiční ve výši 8 428 391 Kč)	92 008 704 Kč
vyhledávání a pomoc ohroženým dětem	25 390 180 Kč
azylové domy FOD (z toho investiční ve výši 9 178 662 Kč)	16 544 255 Kč
letní dětské tábory, poradensko - relaxační pobyty a ozdravné pobyty	6 261 372 Kč
příspěvky potřebným rodinám na výživu dětí	3 174 069 Kč
vyhledávání náhradních rodin	420 307 Kč
bezúročně půjčky potřebným rodinám	76 750 Kč
celkem	143 875 637 Kč

PŘÍJMY FOD V ROCE 2006

státní příspěvek na děti v Klokánkách	45 568 324 Kč
dary (sponzorství) mimo sbírku	33 948 279 Kč
čistý výtěžek celonárodní sbírky FOD	28 859 632 Kč
účelové dotace	23 479 568 Kč
(MPSV: 20 056 000 Kč, MŠMT: 240 000 Kč, kraje a města: 3 183 568 Kč)	
výnosy z vlastní činnosti	9 547 292 Kč
(úhrady LDT a pobytů, nájmy z AD, splátky půjček, přídavky a výživné na děti v Klokánkách)	
bankovní úvěry a bezúročně půjčky soukromých osob	1 493 063 Kč
členské příspěvky	576 603 Kč
odkazy (dědictví)	402 876 Kč
celkem	143 875 637 Kč

ZE ZPRÁVY O ČINNOSTI FOD ZA ROK 2006:

- Ke dni 31. 12. 2007 měl FOD 7 821 členů a 320 000 příspěvatele.
- V r. 2007 získalo prostřednictvím FOD nové rodiče 47 dětí ve stáří od 4 dnů do 14 let.
- Celkový počet ohrožených dětí, jimiž jsme se v r. 2007 zabývali, činil 4 210, z toho 287 se týkalo týrání a 68 pohlavního zneužívání.
- V zařízeních pro děti vyžadující okamžitou pomoc Klokánek našlo v roce 2007 přechodnou rodinnou péči celkem 624 dětí, z toho 84 (21 %) bylo mladších tří let.
- 164 dětí i s jejich 115 rodiči a 3 zletilých dětí z ústavní výchovy jsme přijali do našich šesti azylových domů (celková kapacita 120 míst).
- Otevřeli jsme dva nové Klokánky – v Pardubicích se dvěma byty a kapacitou osmi míst (leden 07) a v Litoměřicích se šesti byty a kapacitou dvaceti dvou míst (duben 07).